

Резосъ—херой и царь на Тракитъ

Отъ Н. Мавродиновъ

По времето на Троянската война царувалъ въ сегашна Тракия царя Резосъ. Столицата му била нѣкъде въ Родопитѣ. Баща му билъ рѣчния богъ Стримонъ — бога на сегашната рѣка Струма. Майка му, разправя легендата, била една отъ седемтѣ музи. Детето расло край р. Струма, кждето го отгледали нимфитѣ на изворитѣ. Порасло и станало царь на тракитѣ. Резосъ ималъ най-хубавитѣ коне въ тогавашния свѣтъ. Били, както пише въ Илиадата, по-бѣли отъ снѣгъ и побързи отъ вѣтъра. Царятъ ходилъ съ тѣхъ на ловъ на глигани и сърни изъ Родопитѣ. Билъ смѣлъ и страстенъ ловецъ на голѣмъ дивечъ.

Какви войни съ какви народи е водилъ Резосъ не знаемъ точно. Воювалъ е съ скититѣ, които сж живѣли на северъ отъ Дунава. Съюзявалъ се съ знаменития Хекторъ — царь на Троя — който бѣше открадналъ хубавата Елена, жена на Агамемнона. Съ него били приятели.

По това време на островъ Хиосъ живѣла една хубава мома на име Аргантиноя, прочута съ хубостъта и ума си навсѣкъде. Тя обаче била разочарована отъ свѣта и не желала де се срѣща съ хора. Имала хубавъ конь и съ него препускала на ловъ изъ горитѣ на Хиосъ. Резосъ чувалъ много пжти за хубавата ловджийка и пожелалъ да я види. Отишълъ на острова и изпратилъ пратеници съ подарѣци до нея. Тя обаче не искала да се покаже предъ тракийския царь. Изпратилъ втори пжтъ пратеницитѣ, като поржчалъ да ѝ кажатъ, че и той като нея билъ разочарованъ отъ хората и искалъ да се оттегли отъ свѣта

въ горитѣ на острова. Аргантиноя повѣрвала и позволила на младия царь да дойде при нея.

Двамата ходили на ловъ и препускали хубавитѣ си коне изъ маслиненитѣ гори, догдето красивата ловджийка се влюбила въ Резоса, и съгласила се да му стане жена и отплувала съ него за Тракия.

Тъкмо въ това време Хекторъ открадналъ хубавата Елена — жената на Агамемнона и гърцитѣ потеглили за Троя да си отмжстятъ. Започнала троянската война. Хекторъ повикалъ приятеля си на помощъ, ала Резосъ въ това време се разправялъ съ скититѣ и не могълъ да замине за Троя. Деветъ години се борилъ той съ северняцитѣ и едва когато ги победилъ решилъ да се намѣси въ троянската война. Жена му, която го обичала много, предчувствувала че ще му се случи нѣщо лошо, плакала и не искала ди го пусне. Ала Резосъ, при все че много обичалъ жена си, билъ воинъ и женскитѣ сълзи не могли да го спратъ. Той се опжтилъ съ войската си къмъ Босфора. По пжтя се отбилъ при единъ оракулъ да да узнае какво ще му се случи. Оракулътъ му казалъ, че ако не се потопа въ водитѣ на рѣката Скамандаросъ и по-тоя начинъ стане безсмъртенъ, ще бжде убитъ.

Резосъ миналъ Босфора съ войската си и по брѣга на Мраморното море се опжтилъ за Троя. Пристигналъ късно, когато боя билъ свършенъ и вратитѣ на града затворени. Трѣбвало да се настани на лагеръ въ полето. Късно било да отиде до рѣката Скамандросъ. Войниците налѣгали единъ до другъ въ крж-